DO
JASNIE WIELMOZNEGO JMC: XIĘDZA
STEFANA
LEWINSKIEGO
BISKUPA TEGIEYSKIEGO,

Suffragana Arcybiſkupſtwa Kiiowſkiego, Halickiego i Metropolii całéy Ruſi, Archidiakona Lwowſkiego, Kanclérza Włodzimiérſkiego, Proboſzcza Grodziſkiego &c. &c.

W DZIEN JEGO KONSEKRACYI ODPRAWIONEY W PINSKU

DNIA 28. MIESIĄCA LISTOPADA 1784 ROKU.

W WARSZAWIE.

M. DCC. LXXXIV.

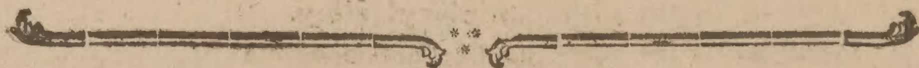

D O

JASNIE WIELMOZNEGO JMC: XIĘDZA

STEFANA LEWINSKIEGO.

JUż też czas nadſzedł, ſzacowny Prałacie,
Co do nadgrody drogę ci otwiera.
Staieſz więc w Mitrze, i Biſkupiey ſzacie;
W które Cię mądry Monarcha przybiera.
Swieże te Twoiey doſtoyności blaſki
Bierz w nieomylny zakład Jego łaſki.

* *
** **

Król który drogo cnoty cenić umie
Już dawno przydał ozdòb twéy zalecie,
Gdy ſię poznawſzy na Twoim rozumie,
Umieścił Ciebie w ſwoim gabinecie;
Gdzie iżeś dobrze darów Pańſkich użył,
Przetoś na więkſze ozdoby zaſłużył.

* *
** **

Dla cię pociecha, Klerze zaniedbany,
Gdy Sprawiedliwość Berłem Polſkim włada,
Zaſzczyt Twòy dawny znowu ci oddany,
Trony Biſkupie Kler Ruſki zaſiada.
Będą uwielbiać Potomności uſta
Ten czyn nayrzadſzy Wielkiego **AUGUSTA**.

* *
** **

Twa zaś doſtoyność, godny Suffraganie,
Tym iaśniéy świéci, że wieńczy Twe cnoty,
Uſtawne prace, trudy i ſtaránie;
Które od dawna Krzyż uwieńczył złoty.
Domierzay tych prac; aż Ci Pańſkie dłonie
Na Hierarchicznym dadzą ſpocząć tronie.

